

τεμένος γίνεται ρομαντικός δίχως νὰ θέλει. Πολλὲς φορὲς ἐκεῖ ποὺ ὁ Βελαδράπας τραγουδοῦσε τὰ ξανθὰ μαλλιά τὰ λυτὰ στοὺς ὄμους, τὰ γαλανὰ ὄνειρεμένα μάτια, ἐκεῖ ποὺ φανταζότανε τὴν ἐρωμένη του νὰ τριγυρνᾷ στοὺς Παραδείσιους αἰθέρες, ἢ νὰ φωτίζει μὲ τὸ γέλιο τῆς τοὺς βυθοὺς τοῦ Ταρτάρου καὶ νὰ μαρμαρώνει τὸν Κέρβερο μὲ τὴ ματιά τῆς, μ' ἔκανε καὶ μένανε νὰ πέφτω σὲ ὄνειρα, ν' ἀλλάζω μὲ τὴ φαντασία μου τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν καὶ τῶν ματιῶν καὶ νὰ βλέπω μιὰ μορφή ποὺ ἔμοιαζε τῆς Θάλειας νὰ βγαίνει γέλαστὴ στὴν πόρτα ἐνὸς μικροῦ σπιτιοῦ στὴν ἐπαρχία ἅμα ἀκούει τὰ πατήματα μου στὴ σκάλα, ν' ἀρπάζει τὰ δικόγραφα ἀπὸ τὸ χέρι μου καὶ νὰ μὲ φέρνει μέσα σὲ μιὰ καλοσυγυσμένη τραπεζαρία ποὺ μᾶς καρτεροῦσε τὸ φαγί. Μιὰ μέρα μάλιστα δὲν ξέρω πῶς μοῦ ξέφυγε καὶ ἔσκολογήθηκα στὸ Βελαδράπα παρόμοιο ὄνειρο.

«Στὸ βάθος μένεις ἀκόμα πεζότατος», μοῦ εἶπε χαλῶντας τὰ μοῦτρα του.

«Δὲν ξέρεις πῶς τὴ βγαίρουν αὐτὴ τὴν ἀδερφή μου», μοῦ εἶπε μιὰ ἄλλη μέρα ποὺ τὸν ἔμπλεξε νὰ τὴν πάει κάπου κ' ἔμεινε μαζί τῆς ὅλο τὸ ἀπόγιομα. «Ὅταν τὴν ἔβγαζε περὶπατο, τοῦ ἔκανε μεγάλη εὐχαρίστηση ἂν τοὺς ἔβρισκα στὸ δρόμο καὶ κολλοῦσα μαζί τους. «Μ' ἔσωσες», μοῦ ἔλεγε στὸ αὐτί. Ἐννοεῖται πῶς καὶ γὼ δὲν ἄφηνα ποτὲ περίσταση νὰ πάει χαμένη. Ὅμως ἐννοεῖται πῶς ἡ Θάλεια στενοχωριότανε ἀνάμεσα στοὺς δύο. Χτρεπότανε τὴ ντυ-

μασιά μας ποὺ λίγο ταίριαζε μὲ τὴ δική τῆς, πάντα περιποιημένη καὶ πάντα μοντέρνα. «Ὅταν τοὺς ἔσμιγα, προτιμοῦσε νὰ τραβοῦμε ὅλο σ' ἀπόμερα. Πολὺ πιὸ δύσκολα ἀποφάσιζε ν' ἀρθεῖ μαζί μου στὸ θέατρο. Μιαδὺ φορὲς ποὺ ἔτυχε νὰ τοὺς μπλέξω, φρόντισε κ' εἶδε κάποια φιλενάδα τῆς καὶ τῆς φώναξε μπροστά μου: «Κρίμα, καημένη, νὰ μὴν καθοῦμαστε κοντὰ κοντὰ». Μ' ἔφερε στὴν ἀνάγκη ν' ἀλλάξω τὴ θέση μου μὲ τὴ φιλενάδα τῆς. Μιὰ ἄλλη φορὰ πάλι, ποὺ ὁ ἀδερφός τῆς εἶχε μέρος στὴν παράσταση καὶ μείναμε μονάχοι στὴν πλατεία, δὲ δέχτηκε ποὺ τῆς προσφέρθηκε νὰ πάμε νὰ τὴ φιλέψω ἐνᾷ γλυκὺ. Πῶς ἢ ἀφορμὴ εἶταν πράματις τὰ ρούχα μου, τὸ εἶδα ὅταν τέλος κατὰφερα νὰ βρῶ ἕνα ράφτη νὰ μοῦ κάμει μὲ πίστωση μιὰ καλὴ φορεσιά. Τὴ φορεσα μιὰ Κυριακὴ μὲ ὀλοκαίνουργα παπούτσια καὶ καπέλο τῆς μόδας καὶ παρουσιάστηκα στὴν πόρτα τῆς. Ἡ ματιά τῆς ἄρχισε νὰ πέφτει ἀπάνω μου ἱλαρότερη. Καὶ δὲν ἔφερε ἀντιλογία ὅστερα ἔταν ὁ ἀδερφός τῆς μᾶς τράθηξε στὸ Νάππειο, ἔπου τοῦ ἄρεσε νὰ κάθεται καὶ νὰ κοιτάζει τίς ὁμορφες ποὺ σεργιανοῦσαν. Τὴ ντυμασιὰ τοῦ Βελαδράπα φαίνεται νὰ τὴν εἶχε συνθίσει καὶ νὰ μὴν τῆς ἔκανε πιὸ ἐντύπωση. Ἐδειχνε κιόλας πῶς εἶτανε ἀμελημένη ἐπίτηδες γιὰ νὰ ταιριάζει μὲ τὰ μακριὰ μαλλιά καὶ τὸ σφηνάτο μούσι.

(Ἀκολουθεῖ)

Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΠΕΡΩΚΕΑΝΙΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

“ΑΘΗΝΑΙ,, ΤΟΝΩΝ 16,000 ‘ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ,, ΤΟΝΩΝ 15,000

ΜΕ ΔΙΠΛΟΥΣ ΕΛΙΚΑΣ ΔΙΠΛΑΣ ΜΗΧΑΝΑΣ ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΑ ΕΙΣ ΑΝΤΟΧΗΝ ΚΑΙ ΕΥΣΤΑΘΕΙΑΝ

ΔΟΚΙΜΑΣΜΕΝΗΣ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 15 ΜΙΛΛΙΩΝ

Διαμερίσματα ἐπιβατῶν ἀνετώτατα. — Αἰθροῦσαι πολυτελεῖς Α' καὶ Β' θέσεως, Καπνιστήρια, ἰδιαιτέραι αἰθροῦσαι Κυριῶν, Μουσικῆς, Ἑστιατορίου. — Νοσοκομεῖον, ἀπολυμαντικὸς κλίσβανος, Λουτρῶνες, Κουρτεῖον, Παντοπωλεῖον, Καφφενεῖον, Ζυθοπωλεῖον. — ΔΕΥΤΕΡΑ ΘΕΣΙΣ καινουργῆς μὲ 200 κλίνας. — Θέρμανσις διὰ Καλοριφέρ εἰς τὰ διαμερίσματα τῶν Μεταναστῶν. — Ἰδιαιτέραι τραπεζαρίαι Μεταναστῶν.

Ἡλεκτρικὸν φῶς, ἀσύρματους τηλεγράφους

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΑΚΤΙΚΑ ΚΑΤΑ 20 ΗΜΕΡΑΣ

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΜΕΣΩ ΚΑΛΑΜΩΝ- ΠΑΤΡΩΝ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΔΙΑ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

ΤΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ “ΑΘΗΝΑΙ”

ΤΗΝ 6 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1911

ΑΓ' ΕΠΙΒΑΤΑΣ, ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΑΣΑΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΝ ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ παρὰ τῷ Γενικῷ Πράκτορι τῆς Ἀτμοπλοΐας Λεωφόρος Αἰγῶς Ν, 5,

ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ εἰς τοὺς κατὰ τόπους ΥΠΟΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΡΑ Τῇ ΓΕΝΙΚῇ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ ΟΔΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΑΝΘΩΙ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ